

KVINDESTEMMERETS-BLADET.

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.

Led af: «International Woman Suffrage Alliance.»

Aarskontingentet er 2 Kr., som i Marts 1909 sendes til Bredgade 34, hvortil nye Subskribenter bedes indsende deres Bestilling af Bladet.

Millicent Garrett Fawcett.

Navnet Millicent Garrett Fawcett er forbundet med næsten enhver Bevægelse i England for at fjerne de Skranker, som er paalagte ved Lov eller hævdvunden Skik, og kun tjene til at nedværdige Kvinderne moralsk eller aandeligt. Hun tog aktiv Del i den Agitation, der skete for at fremme en højere Udvikling for Kvinderne.

Det første Møde herfor — som resulterede i Dannelsen af «Newnham College» for Kvinder i Cambridge — holdtes i Mrs Fawcetts Hus i 1870. Dengang var Mrs Fawcetts Datter Philippa kun 2 Aar gammel, hun, som engang skulde vinde den højeste Pris i den matematiske Kappelstrid ved at sættes over Seniorens ved Cambridge's Universitet, Mr Wrangler. Gennem hele dette Kollegiums Historie har Mrs Fawcett siddet i dets Bestyrelse, og hendes Belønning har ikke alene været den Hæder, der blev hendes Datter tildeelt, saa meget det end har maattet fylde hendes Hjerte med Glæde og Stolthed, men tillige Bevidstheden om, at Kvinderne endelig havde faaet samme Lejlighed som Mænd til at erhverve sig en højere videnskabelig Uddannelse.

Den næste Livsgering, i hvilken Mrs Fawcett lagde sig med hele sin Sjæls Iver, var det Felttog, som Josephine Butler — ærefuld Ihukommelse — ledede, og hvis Maal var Ophævelsen af de Lovbestemmelser, som fra Kvinderne af den «ulykkelige Klasse» borttog det sidste Gran af personlig Frihed og nedværdigede dem under det Lavmaal, som Landets mest forhærdede Forbrydere indtager. Her saa hun ogsaa den endelige Triumf af en ædel Sag, thi den lange og anspændte Kamp tvang Regeringen til at bortfjerne disse Bestemmelser fra de Lovbøger, de havde været.

Det er imidlertid til Bevægelsen for at

erholde politisk Stemmeret for Kvinder, at Mrs Fawcetts Navn særlig er knyttet. Med en karakteristisk Forudseenhed opfattede hun klart, at enhver Sejr, som Kvinderne vandt, ikke kunde blive tilfældig, uden at de havde det samme Værn som Mænd, nemlig: Retten til at have en Stemme ved Udarbejdelsen af de Love, ved hvilke de regeres. For Mrs Fawcett syntes den politiske Stemmeret af allerhøjeste Betydning. Skøndt hun havde taget en skarp Interesse i Dagens politiske Spørgsmaal og havde talt ved politiske Folkemøder, tabte hun aldrig det Maal af Sigte, mod hvilket hendes sejge Energi var rettet.

Den første Lejlighed, ved hvilken hun talte offentligt om Kvinders Stemmeret, var i Aaret 1867 (fire Maaneder efter at hun havde ægtet Professor Fawcett) ved det første Møde for

Kvindestemmeret, som holdtes i London. Dette Møde var ikke alene bemærkelsesværdigt, fordi det gav Lejlighed for Mrs Fawcetts første Tale men ogsaa paa Grund af Nærværelsen af mange kendte Mænd i den politiske Verden. Blandt disse var John Stuart Mill, Reverend Charles Kingsley, Professor Fawcett (Parlamentsmedlem), Mr John Morley (nu Lord Morley til Blackburn), Lord Houghton, Sir Charles Dilke (Parlamentsmedlem) og Mr Stansfield (Parlamentsmedlem). I det følgende Aar talte hun i Brighton til den største Forsamling, der endnu var mødt for at drøfte Kvinders Stemmeret. Professor Fawcett var bleven valgt som Parlamentsmedlem for Brighton samme Aar, og nogle af hans Stillere fra Valgkredsen besvor ham om dog endelig at forbyde sin Kone at tale om Kvinders Stemmeret, fordi de frygtede for, at det kunde skade Professor Fawcetts Stilling som Repræsentant for Byen. Han afslog med Fasthed at ville høre paa deres Indvendinger. I 1871 gjorde Mrs Fawcett en Tur i det vestlige England

holdende Møder i Bath, Bristol, Exeter, Taunton, Plymouth og Tavistock. Hun ledsagedes af Miss Ashworth, Niece af John Bright. Disse Møder nævnes særskilt, for det første fordi de var Begyndelsen til en talløs Mængde Møder, som Mrs Fawcett holdt, men ogsaa for at minde om de Vanskeligheder, som hun maatte gøre Front imod i hine Dage, da det næsten blev betragtet som upassende for en Kvinde at tale ved et offentligt Møde. Ved et af Møderne mente Formanden — en af Statskirken udgaaet Præst — at det var nødvendigt at forsikre Tilhørerne om, at disse kvindelige Talere var «absolut respektable Kvinder». Der hørte saaledes et vist Mod til for en Kvinde at staa for et Auditorium under disse Forhold. Dette vil forstaaes af følgende Kendsgerning: En Resolution blev vedtaget om at bringe en Tak til